

vore Forfædre Adam og Eva var Bønder. Men selv om Bønderne er Kærnen af det menneskelige Køn, maa jeg hævde, at en Skat meget vel kan hævdes at ramme det almindelige Forbrug, selv om den ikke rammer dem. Og denne Skat rammer vitterlig det almindelige Forbrug i Byerne, for den rammer Arbejderens jævne, simpleste Fortæring paa Restauranten, den rammer Kontorfolkens nødvendige Fortæring. Hvis Venstres højtærede Regering var gaaet den Vej at lave en Graduering, som man har andre Steder, hvor man har denne Skat, saaledes at man satte en højere Sats i Forhold til Priserne paa de dyre Restauranter, saa kunde man tale om det; jeg kunde godt tænke mig at beskatte Hummeren hos Nimb med 10 pCt. Men at beskatte Arbejdernes og det jævne Kontorpersonales Smørrebrød og lille beskedne Frokost med 10 pCt. ligesom Luksusfortæringen paa de store Restauranter forekommer mig at være en absurd Beskatningsform.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Pinholt møder til Undersætning i Aar ligesom i Fjor, for dersom han havde fulgt Diskussionen, vilde han have hørt, at det var ganske overflødigt. Det er nemlig hverken i Fjor eller i Dag fra radikal Side benægtet, at de indirekte Skatter steg under det radikale Venstres Styre, det er ikke benægtet, at det Ministerium saa sig nødt til at gaa til en Forøgelse af de indirekte Skatter. Men der er blot peget paa, at samtidig sørgede man for, at Forholdet mellem de indirekte og de direkte Skatter stadig forskød sig i den Retning, mit Parti har været Tilhænger af. Naar det ærede Medlem udtalte, at der var Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Holstein og mig, maa jeg sige paa tilsvarende Maade som det ærede Medlem Hr. Holstein, at jeg ved ikke, hvorfor der skulde være en Overensstemmelse mellem ham og mig, jeg attraar aldeles ikke noget saadant. Men i øvrigt vil jeg sige, at nogen direkte Uoverensstemmelse var der ikke paa det Punkt, idet det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at det var en Byskat, medens der i mine Udtalelser overhovedet ikke var nogen Antydning af, om den faldt haardst paa Byerne eller paa Landet. Jeg nævnte et Eksempel fra Landet og sagde, at tilsvarende Eksempler kunde der findes Hun-

dreder af i Byerne. Jeg har den Opfattelse, at det er umuligt at opgøre, hvor denne Skat rammer stærkest, idet man ikke kan opgøre, hvor stor en Del af Skatten paa Forbruget i Byerne der falder paa Landboer. Jeg vil anse det for sandsynligt, at den falder haardst paa Byboerne; men hvad enten den overvældende Del af denne Skat betales af Byboere eller Landboere, saa betales den uvægerlig af den almindelige jævne Befolkning, aldeles ikke af dem, der udfolder Luksusforbrug, og det er det, der er det afgørende for mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Jeg kan ikke gaa ind paa det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Betragtning, thi Restaurationsskatten vil altid komme til at ramme Luksusforbruget paa Restaurationerne. Naar der tales om, hvorvidt den rammer Land eller By haardst, kan jeg godt give det ærede Medlem Hr. Dahlgaard Ret i, at det er vanskeligt at gøre op, fordi Landboerne jo erlægges deres Kontingent inde i Byerne, og det er ikke til at afgøre, om det er Landboere eller Byboere, der har betalt, hvad der er betalt i Restaurationsskat. Det ærede Medlem Hr. Holstein talte om, at Byboerne vilde selvfølgelig blive haardst ramt, fordi de skulde spise Frokost o. s. v. paa Restauranter. Dertil vil jeg sige, at der er dog ikke noget i Vejen for, at Byboerne, som Landboerne gjorde i gamle Dage, naar de skulde til Byen, og som de maaske kommer til igen, tog deres Madpakke med i Lommen. Der er ikke noget i Vejen for, at Arbejdere eller Kontorfolk her i Byen, hvis de vil undgaa at betale Restaurationsskat, tager en Smørrebrødspakke med i Lommen og spiser deres Mad enten paa Kontoret eller i Lokaler, som er indrettet dertil, og at de saa kan have et Marketenderi, hvor de kan faa Kaffe og deres øvrige Forbrug, saa at de undgaar at betale Restaurationsskat. Man kan meget vel, naar man ser paa det i det store og hele, for det daglige Forbrugs Vedkommende unddrage sig at betale Restaurationsskat.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Wilmann, der spurgte, om man vilde opretholde Forholdet mellem indirekte og direkte Beskatning. Dette Spørgsmaal kan jo ses under forskellige Synsvinkler. Vi kan se det under den Synsvinkel, at naar vi er stedt som i Øjeblikket, hvor det kniber med at skaffe